

UPstream Nyhedsbrev nr. 30 – December 2017

Trump er måske ved at åbne Kinas Pandoraæske

Præsident Trump var på en længere Asien rejse 4.-13. november. Højdepunktet var et historisk møde mellem præsident Trump og Kinas præsident Xi Jinping. Torsdag 9. nov. blev der i Beijing underskrevet kontrakter mellem amerikanske og kinesiske virksomheder for en samlet værdi af 253 mia. USD, et beløb der svarer til Danmarks BNP. Donald Trump var ankommet dagen forinden til frokost i den forbudte by – en ære som der ikke er blevet vist nogen anden amerikansk præsident siden Folkerepublikkens grundlæggelse i 1949. Byen der normalt er sort af turister, blev fuldkommen ryddet til ære for besøget. Det synes ret tydeligt at der er en rigtig god kemi mellem de 2 præsidenter, og netop gode personlige forhold mellem højtstående mennesker er en faktor som man ofte undervurderer i historie og politik. I en pressemeddelelse der sammenfatter de punkter man ved dette besøg nåede til enighed om, er der 2 jeg finder overordentlig konkrete og interessante:

1. Stick to the one-China policy
2. Step up communication on increasing imports from the United States and review policy of foreign investment involving national security concerns

Præsidenter og -fruer alene i den forbudte by (Den kinesiske præsidentfrue står lige udenfor foto)

Det første punkt drejer sig især om Taiwan spørgsmålet – et meget ømtåligt emne for fastlands kinesere, som de meget nødtigt ser fremmede magter blande sig i. Det antyder tydeligt at USA går med til at betragte Taiwan som en del af en kinesisk enhed – om end et selvstændigt land. Det tegner også til at USA vil lette sit diplomatiske pres på Kina for at få Taiwan anerkendt som selvstændig nation. Trump er ikke jurist som sin forgænger, Obama – han er ikke så fokuseret på menneskerettigheder, formelle sager og andre juridiske konventioner. Trump er entreprenør – at bygge og anlægge og sætte folk i beskæftigelse er hvad der rør hans hjerte. På det punkt ligner han vel de kinesiske ledere ganske godt.

Således går sidste punkt på hvad der virkelig ligger Præsident Trump på sinde – USA's kolossale handelsunderskud med Kina og for den sags skyld også med Japan, Tyskland, Mexico og de fleste lande i verden. Det spørgsmål har ligget forbløffende brak i amerikansk politik i årtier, hvilket nu står i skærende kontrast til den fokus Trump har sat på emnet. Det er uden tvivl noget præsidenten har talt meget om under sin Asien rejse og både Japans, Sydkoreas og Kinas præsidenter erklærer sig villige til at hæve import fra USA. Fra Japan har der været meget konkret

tale om storindkøb af amerikansk militært udstyr. Kinas præsident, Xi Jinping, erklærer at Kina er klar til markant at øge import af LNG (flydende naturgas) og fødevarer fra USA. Han siger videre at man også meget gerne vil importere mere teknologi fra USA hvis amerikanske myndigheder vil tillade det. Mere kinesisk import af varer fra USA vil naturligvis give arbejdspladser til USA. Det 2.statement i sidste punkt "review policy of foreign investment involving national security concerns" er ligeså vigtigt – ikke mindst for Kina. Et eftersyn (og ændring) af den politik som ofte blokerer for kinesiske investeringer i amerikansk teknologi. Denne politik begrundes gerne i national sikkerhed men er nok snarere udtryk for en koldkrigstankegang der insisterer på at Kina er USA's politiske og militære fjende. Som vi også har set med Putin og Rusland, kommer Donald Trump med et langt mere uortodoks syn på hvordan USA kan agere i forhold til andre stormagter. Hvis han kan hjælpe USA ud af koldkrigsparadigmet som har lammet USA's evne til at tænke konstruktivt mht. Kina og Rusland, vil der kunne ske meget godt for verdens handel og sameksistens. USA er stadig verdens mest teknologisk innovative land. Det er stadig især her at nye disruptive teknologier ser dagens lys. Det er stadig her at de allermest kreative sjæle søger hen – som f.eks. Elon Musk der oprindeligt kom fra Sydafrika. Pionerånden og viljen og modet til at kaste sig ud i noget helt nyt og ukendt, er og bliver et særkende for USA. Dette er jo lige blevet understreget at det faktum at amerikanerne turde vælge et komplet politisk uskrevet blad som Donald Trump til præsident. I Europa hænger man ved det velkendte – trods stor utilfredshed hermed, man tør ikke andet. Kineserne ved godt at de har brug for USA, har brug for dette element og derfor er de villige til at betale en høj pris for at kunne samarbejde med amerikanerne om design og teknologi. Hvis de kan få lov til det. Spørgsmålet er om almindelige amerikanere ikke er ganske interesseret i at sælge også dette til Kina? – hvis prisen er den rette. Salesmanship rangerer jo generelt ret højt derovre. Mon ikke Trump, også her, er langt mere på linje med den jævne amerikaner end de etablerede levebrødspolitikere?

Dette er et ret interessant spørgsmål når man investerer i teknologi. Hvis først Pandoras æske for alvor bliver åbnet for at kinesere ubesværet kan købe teknologi, knowhow og uddannelse i Vesten, vil det kunne blive en enorm eksportvare for os. I sin 3 timer lange tale ved den 19.partikongres i oktober, understregede Præsident Xi Jinping at Kina i dag stå foran et nødvendigt skift i sin økonomiske struktur. Der er nu overflod af materielle varer i Kina. Men der er mangel på rent vand og miljø, gode uddannelser og gode lærere, gode læger og velfærd. Han sagde: "Et godt socialistisk

samfund er kendetegnet ved at alle kan nyde disse goder, i et kapitalistisk er de kun for de få". Præsidenten citerede sågar Karl Marx mens en kæmpemæssig rød fane med gul hammer og sejl dannede baggrund i Folkets Store Hal. Nu behøver man nok ikke frygte at Kina er på vej mod sovjetiske doktrinære kommunist tilstande. Man skal huske at de kinesiske ledere er pragmatikere – de går efter det der virker, det som holder folket tilfredse. Det har en høj materiel-økonomisk vækst gjort nu i 40 år. De kinesiske ledere såvel som de mange gode kejsere landet har haft gennem historien (ellers var Kina nok ikke blevet et så stærkt og befolkningsrigt land), de ved at kun når befolkningen er nogenlunde tilfreds, kun da har dets ledere "himlens mandat". Har man det, er man stærk og populær som leder, hvilket Xi Jinping er i overvældende grad i dag. Så er det ikke så vigtigt om man officielt følger socialisme en overgang, og markedsøkonomien gennem en anden overgang. "Kattens farve er ikke vigtig så længe katten fanger mus", sagde den store reformator Deng Xiao Ping, som i 1978 satte Kina på rette kurs.

Kort nyt:

Vor Stærkstrømaktie gennem mange år, amerikanske Ixys inc. er blevet opkøbt af et andet amerikansk selskab, Littlefuse Inc. Ixys aktien tages derfor af børsen og vi har solgt vor beholdning med en god fortjeneste. UPstream aktien er i det hele taget steget 27% indtil videre i 2017 og vi forventer altså et solidt overskud for UPstream Invest A/S i dette regnskabsår. Bestyrelsen overvejer at lave en ny emission af UPstream aktier i 2018, hvilket ville være første gang siden 2011.

Kurs på UPstream aktien:

1.139 kr.

Aktier til salg:

568 stk.

Med **grønne** hilsener

Thomas Grønlund Nielsen

